REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana

T: 01 471 23 73
F: 01 471 29 78
E: gp.mo@gov.si
E: glavna.pisarna@mors.si
www.gov.si

Številka: 007-167/2025-41
Ljubljana, dne 03. 02. 2026
EVA (če se akt objavi v Uradnem listu RS)
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE **gp.gs@gov.si**

ZADEVA: Strategija za odpornost kritičnih subjektov – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi 5. člena Zakona o kritični infrastrukturi (Uradni list RS, št. 102/24) je Vlada Republike Slovenije na ___ seji dne ____ pod točko dnevnega reda sprejela

S K L E P

Vlada Republike Slovenije je sprejela Strategijo za odpornost kritičnih subjektov.

Barbara Kolenko Helbl
generalna sekretarka

Priloga:
- Strategija za odpornost kritičnih subjektov.

Prejmejo:
- ministrstva,
- vladne službe.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

Mateja Rokvič, generalna direktorica Direktorata za obrambne zadeve, Ministrstvo za obrambo.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/

5. Kratek povzetek gradiva:

Strategija za odpornost kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: strategija) predstavlja strateški okvir za celovit pristop h krepitvi odpornosti kritičnih subjektov ter podlago za krepitev odpornosti kritične infrastrukture Republike Slovenije. Pripravljena je na podlagi 5. člena Zakona o kritični infrastrukturi (Uradni list RS, št. 102/24), ki določa njeno strukturo, čemur sledijo tudi poglavja strategije. Njen namen je spodbujanje vključevanja in prispevanja k razvoju ter krepitvi odpornosti za opravljanje bistvenih storitev. Strategija prek opredeljenih strateških ciljev in prednostnih nalog nakazuje smeri, ki vodijo k večji odpornosti kritičnih subjektov v posameznih sektorjih kritične infrastrukture in pri tem naslavlja

pristojne organe in organizacije na področju kritične infrastrukture, in sicer nosilce sektorjev kritične infrastrukture in z njimi sodelujoče državne organe pri opravljanju nalog na področju kritične infrastrukture ter Ministrstvo za obrambo, še zlasti pa kritične subjekte. Ti so bistveni za doseganje ciljev in prednostnih nalog strategije. Da bodo sposobni zagotavljati neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev in delovanje kritične infrastrukture v enajstih sektorjih kritične infrastrukture, morajo krepiti svojo odpornost ter odpornost kritične infrastrukture, ki jo upravljajo. Načrtovani ukrepi za odpornost morajo biti učinkoviti, prilagojeni, skladni, sorazmerni s tveganji, konkretni in preverljivi.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA (posredno, prek obravnave podnebnih tveganj in ukrepov za odpornost)
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Strategija ne bo vplivala na državni proračun. Predlog strategije predstavlja nacionalni okvir za krepitev odpornosti kritičnih subjektov in pravno podlago za ugotavljanje potencialnih kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture v enajstih sektorjih kritične infrastrukture ter nakazuje smeri, ki vodijo k večji odpornosti kritičnih subjektov v posameznih sektorjih kritične infrastrukture. Uresničevanje strategije bo za ministrstva v vlogi nosilcev sektorjev kritične infrastrukture pomenilo predvsem administrativno breme v okviru njihove redne dejavnosti. Kritični subjekti še niso določeni. Po njihovi določitvi na podlagi ZKI-1 bodo morali svoje načrte za odpornost v skladu z ZKI-1 pripraviti v devetih mesecih po prejemu obvestila o določitvi za kritične subjekte, predvidoma do konca prve polovice leta 2027. Ukrepi za odpornost, ki jih bodo morali sprejeti so določeni v ZKI-1 in ne v predlogu strategije. Ocena finančnih posledic izvajanja določb ZKI-1 za državni proračun je bila podana ob njegovi pripravi.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin.	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: – Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	NE
V skladu s sedmim odstavkom 9. člena Poslovnika Vlade RS (Uradni list RS št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12, 10/14, 164/20, 35/21, 51/21 in 114/21) se javnosti ni povabilo k sodelovanju, ker gre za predlog sklepa vlade.	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
Boštjan Pavlin, mag. **Državni sekretar**	

Poslano:
- naslovniku
- DOZ

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva ulica 20–25, 1000 Ljubljana

T: +386 1 478 1000
F: +386 1 478 1607
E: gp.gs@gov.si
http://www.vlada.si/

Strategija za odpornost kritičnih subjektov

STRATEGIJA ZA ODPORNOST KRITIČNIH SUBJEKTOV

1 UVOD

Strategija za odpornost kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: strategija) je temeljni usmerjevalni dokument države na področju kritične infrastrukture in predstavlja strateški okvir za celovit pristop h krepitvi odpornosti kritičnih subjektov ter podlago za krepitev odpornosti kritične infrastrukture Republike Slovenije. Pripravljena je na podlagi Zakona o kritični infrastrukturi[1] (v nadaljnjem besedilu: ZKI-1), ki določa njeno strukturo oziroma elemente. Strategija določa strateške cilje in prednostne naloge za doseganje ter ohranjanje visoke ravni odpornosti kritičnih subjektov, ki opravljajo bistvene storitve v sektorjih kritične infrastrukture, kot jih določa ZKI-1.[2] Z uresničevanjem ciljev in prednostnih nalog strategije bo zagotovljena sistematična in usklajena krepitev odpornosti kritičnih subjektov, ki jim bo omogočala zagotavljanje neprekinjenega opravljanja bistvenih storitev in delovanja kritične infrastrukture.

Kritični subjekti[3] opravljajo bistvene storitve, ki so ključne za nemoteno delovanje države in ohranitev življenjsko pomembnih družbenih funkcij, gospodarskih dejavnosti, javnega zdravja, varnosti ter okolja.[4] Naloga kritičnih subjektov je, da bistvene storitve opravljajo neprekinjeno, zato morajo biti sposobni preprečiti izredne dogodke, ki bi lahko povzročili motnje pri opravljanju bistvenih storitev, se pred njimi zavarovati, se nanje odzvati, se jim zoperstaviti, jih ublažiti in absorbirati, se nanje prilagoditi ter po njih okrevati. Za zagotovitev tega morajo načrtovati in izvajati ukrepe za odpornost[5]. Še zlasti je to pomembno v času, ko se Republika Slovenija spoprijema s številnimi grožnjami in tveganji za opravljanje bistvenih storitev in delovanje kritične infrastrukture, od naraščajočih hibridnih in terorističnih groženj, sabotaž in napadov z brezpilotnimi zrakoplovi ter vse večje soodvisnosti med bistvenimi storitvami in sektorji do povečanih fizičnih tveganj zaradi naravnih nesreč, podnebnih sprememb ter kriz, ki lahko zmanjšajo zmogljivost, učinkovitost in življenjsko dobo nekatere kritične infrastrukture. Poleg tega trenutni geopolitični izzivi vplivajo in učinkujejo na dobavne verige ter redno poslovanje mnogih kritičnih subjektov. Potencialni vplivi tveganj se nenehno povečujejo in stopnjujejo, njihove posledice ter učinki se kažejo na razpoložljivosti osnovnih zalog in energentov ter predstavljajo motnje pri opravljanju bistvenih storitev in resna tveganja za nemoteno delovanje države ter družbe.

Republika Slovenija tako kot Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: EU) prepoznava nujnost krepitve odpornosti kritičnih subjektov in kritične infrastrukture, ki jo upravljajo, zato je namen strategije spodbujanje vključevanja ter prispevanja h krepitvi odpornosti za opravljanje bistvenih storitev nosilcev sektorjev kritične infrastrukture ter tudi z njimi sodelujočih državnih, še zlasti pa kritičnih subjektov. To vključuje krepitev zmogljivosti kritičnih subjektov za opravljanje bistvenih storitev ob spoprijemanju s tveganji, povečanje zanesljivosti dobavnih verig, dvig zavedanja kritičnih subjektov o pomenu krepitve odpornosti za opravljanje bistvenih storitev ter pripravljenost države in družbe za ustrezno odzivanje na grožnje ter tveganja. Strategija nakazuje smeri, ki vodijo k večji odpornosti kritičnih subjektov v posameznih sektorjih kritične infrastrukture, ne naslavlja pa vsebin iz zakona, ki ureja informacijsko varnost.[6] Visoka stopnja ravni odpornosti kritičnih subjektov bo prispevala k boljši učinkovitosti in večji odpornosti države ter družbe.

---

[1] Uradni list RS, št. 102/24 (5. člen).

[2] Sektorji kritične infrastrukture so sektorji energetike, prometa, bančništva, infrastrukture finančnega trga, zdravja, pitne vode, odpadne vode, digitalne infrastrukture, javne uprave, vesolja ter pridelave, predelave in distribucije živil (prvi odstavek 7. člena ZKI-1).

[3] Kritični subjekti so javni ali zasebni subjekti, ki imajo kritično infrastrukturo, s katero opravljajo bistvene storitve (5. točka 4. člena ZKI-1), in jih določi Vlada Republike Slovenije.

[4] 1. točka 4. člena ZKI-1. Bistvene storitve v sektorjih in podsektorjih kritične infrastrukture je določila Vlada Republike Slovenije, 4. člen in Priloga 1 Uredbe o ugotavljanju kritičnih subjektov (Uradni list RS, št. 42/25).

[5] 9. točka 4. člena ZKI-1.

[6] Peti odstavek 3. člena ZKI-1.

2 STRATEŠKI CILJI IN PREDNOSTNE NALOGE

Temeljni cilj strategije je doseči visoko raven odpornosti kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture.

Strateški cilji in prednostne naloge za krepitev odpornosti kritičnih subjektov v sektorjih kritične infrastrukture so:

1. določitev kritičnih subjektov in kritične infrastrukture Republike Slovenije:

- izvesti postopek ugotavljanja kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture;
- utemeljiti predloge za določitev kritičnih subjektov z vidika izpolnjevanja kriterijev za njihovo določitev;
- upoštevati rezultate nacionalne ocene tveganj za opravljanje bistvenih storitev;
- določiti kritične subjekte in kritično infrastrukturo Republike Slovenije;

2. ocenjevanje tveganj za opravljanje bistvenih storitev:

- pripraviti in redno posodabljati ocene tveganja kritičnih subjektov;

3. zagotavljanje neprekinjenega opravljanja bistvenih storitev:

- upravljati in obvladovati tveganja za opravljanje bistvenih storitev ter delovanje kritične infrastrukture;
- vzpostaviti in izvajati načrte za odpornost;
- zagotoviti pravočasno obveščanje, poročanje in analizo izrednih dogodkov;
- sprejeti postopkovnike kriznega upravljanja in protokole strateškega komuniciranja;
- vzpostaviti redundanco in nadomestne zmogljivosti za opravljanje bistvenih storitev;

4. zagotavljanje zmogljivosti za krepitev odpornosti kritičnih subjektov in kritične infrastrukture:

- zagotoviti kompetenten, usposobljen, odgovoren in zaupanja vreden kader ter razvijati visoko raven varnostne kulture;
- vzpostaviti in vzdrževati zanesljive sisteme, omrežja, sredstva, opremo in tehnologije, vključno z nadomestnimi zmogljivostmi in redundanco ključnih sistemov ter omrežij;
- zagotoviti dolgoročne zaloge energentov, materiala, surovin in komponent, ki omogočajo opravljanje bistvenih storitev;
- izvajati redne vaje odzivanja na izredne dogodke in načrtovanja obnovitvenih postopkov;

5. krepitev dobavnih verig:

- spodbujati vzpostavitev prilagodljivih in varnih dobavnih verig s sklenitvijo dolgoročnih pogodb ter zavezujočih sporazumov;
- podpirati trajnostno in varno oskrbo z energenti, materialom, surovinami, polizdelki ter komponentami;
- sistematično krepiti agroživilske verige z namenom povečanja prehranske varnosti, stopnje samooskrbe ter zmanjševanja odvisnosti od uvoza;
- nuditi razvoj in podporo kratkim, regionalnim in trajnostnim agroživilskim verigam ter učinkovitemu povezovanju primarne pridelave, predelave in logistike;
- vzpostaviti stik z morebitnimi alternativnimi dobavitelji;

6. zgodnje opozarjanje:

- vzpostaviti sistem zgodnjega opozarjanja na področju kritične infrastrukture;
- redno vrednotiti kazalnike odpornosti, zaznavati razlike po sektorjih kritične infrastrukture in ukrepati;
- spodbujati situacijsko zavedanje in izmenjavo informacij v realnem času;
- vzpostaviti digitalno platformo za priglasitev izrednih dogodkov;

7. vlaganje v raziskave, razvoj in inovacije (v nadaljnjem besedilu: RRI):

- spodbujati izvajanje projektov RRI in projektov, sofinanciranih s finančnimi sredstvi Evropske unije;
- sodelovati v čezmejnih in večdržavnih projektih na ravni EU;
- krepiti sodelovanje z raziskovalnimi ustanovami, industrijo in javnim sektorjem.

3 UPRAVLJANJE ZA DOSEGANJE STRATEŠKIH CILJEV IN PREDNOSTNIH NALOG

Za uresničevanje ciljev in prednostnih nalog, opredeljenih v strategiji, so odgovorni pristojni organi ter organizacije na področju kritične infrastrukture, določeni z ZKI-1.[7] To so Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), Ministrstvo za obrambo, nosilci sektorjev kritične infrastrukture[8], državni organi, ki sodelujejo z nosilci sektorjev pri opravljanju njihovih nalog na podlagi ZKI-1, kritični subjekti in Nacionalni center za krizno upravljanje (v nadaljnjem besedilu: NCKU).

V skladu z ZKI-1 in to strategijo na predlog nosilcev sektorjev kritične infrastrukture vlada kot najvišji organ državne uprave določi kritične subjekte ter kritično infrastrukturo Republike Slovenije. Sprejela bo nacionalno oceno tveganja za opravljanje bistvenih storitev. Imenovala bo koordinacijsko skupino za usklajevanje upravljanja izrednega dogodka na področju kritične infrastrukture in ji bo o svojem delu poročala. Z rednimi letnimi poročili o zagotavljanju neprekinjenega delovanja kritične infrastrukture se bo vlada seznanjala s stanjem na področju kritične infrastrukture in po potrebi sprejemala ustrezne ukrepe za uresničevanje strateških ciljev ter prednostnih nalog pri krepitvi odpornosti kritičnih subjektov.

Ministrstvo za obrambo, ki je pristojni nacionalni organ na področju kritične infrastrukture in enotna kontaktna točka, bo usmerjalo ter usklajevalo dejavnosti na področju kritične infrastrukture ter zagotavljalo sodelovanje med pristojnimi organi in organizacijami na področju kritične infrastrukture, čezmejno sodelovanje z enotnimi kontaktnimi točkami držav članic EU in Evropsko komisijo ter sodelovanje s tretjimi državami. S svojo povezovalno vlogo in opravljanjem nalog iz ZKI-1 bo prispevalo k uresničevanju strategije in spremljalo izvajanje ukrepov ter dejavnosti pristojnih organov in organizacij za doseganje strateških ciljev ter izvedbo prednostnih nalog.

Pripravilo bo metodologijo za pripravo nacionalne ocene tveganja za opravljanje bistvenih storitev in usklajevalo njeno pripravo. Vodilo bo postopek ugotavljanja kritičnih subjektov in kritične infrastrukture, vladi podalo predlog za njihovo določitev ter uskladilo predloge nosilcev sektorjev kritične infrastrukture za določitev kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture.

Ministrstvo za obrambo bo vzpostavilo sistem zgodnjega opozarjanja, ki bo omogočal zaznavanje in analizo razlik v vrednostih kazalnikov po posameznih sektorjih kritične infrastrukture, preden te prerastejo v izredne dogodke ali motnje pri opravljanju bistvenih storitev.

[7] 11. točka 4. člena ZKI-1.
[8] Nosilci sektorjev kritične infrastrukture so ministrstva in službe Vlade Republike Slovenije, ki so odgovorni za delovna področja, na katera spada kritična infrastruktura (9. točka 4. člena ZKI-1). Nosilce sektorjev kritične infrastrukture in z njimi sodelujoče organe je določila Vlada Republike Slovenije z Uredbo o ugotavljanju kritičnih subjektov (3. člen).

NCKU bo prek svojega zaščitenega komunikacijskega in informacijskega omrežja v okviru mehanizma za priglasitev izrednih dogodkov ter sistema zgodnjega opozarjanja na področju kritične infrastrukture spremljal in obdeloval podatke v podporo pristojnim organom in organizacijam na področju kritične infrastrukture ter telesom kriznega upravljanja,[9] kar bo omogočalo hiter in ustrezen odziv na izredne dogodke ter celovit pregled vpliva, narave, vzroka in morebitnih posledic izrednih dogodkov, s katerimi se spoprijemajo kritični subjekti.

Urad Vlade Republike Slovenije za informacijsko varnost, ki je pristojni nacionalni organ na podlagi zakona, ki ureja informacijsko varnost[10] (v nadaljnjem besedilu: ZInfV-1), bo vzpostavil digitalno platformo za priglasitev incidentov. Glede na to, da bodo kritični subjekti hkrati tudi zavezanci po ZInfV-1, je treba zagotoviti, da se bo ta platforma uporabljala tudi za priglasitev izrednih dogodkov na področju kritične infrastrukture. Tako se bo sledilo tudi predlogom Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s poenostavitvijo digitalnega zakonodajnega okvira, tako imenovanemu digitalnemu omnibusu,[11] ki državam članicam EU nalaga obveznost zagotoviti, da se poročanje izvaja prek enotne vstopne točke.

Nosilci sektorjev kritične infrastrukture in z njimi sodelujoči državni organi, ki določajo politiko v sektorjih ter podsektorjih kritične infrastrukture, bodo po potrebi dajali pobude za spremembe predpisov iz svoje pristojnosti z vidika krepitve odpornosti kritičnih subjektov in zaščite kritične infrastrukture. Pripravili bodo oceno tveganja za opravljanje bistvenih storitev v sektorjih in podsektorjih kritične infrastrukture, ki bo vključena v nacionalno oceno tveganja za opravljanje bistvenih storitev. Po opravljenem postopku ugotavljanja kritičnih subjektov bodo podali utemeljene predloge za določitev kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture. Kritičnim subjektom bodo podali strokovne usmeritve za pripravo njihove ocene tveganja. Usklajevali bodo ukrepe za odpornost v sektorjih kritične infrastrukture in vladi predlagali dodatne ukrepe za odpornost, če bo ocenjeno, da je to potrebno za zagotovitev delovanja kritične infrastrukture v obsegu, ki še omogoča opravljanje bistvene storitve. Kritične subjekte bodo strokovno usmerjali in jim zagotavljali strokovno pomoč pri nadaljnjem ocenjevanju tveganj za opravljanje bistvenih storitev, zagotavljanju neprekinjenega opravljanja bistvenih storitev, vzpostavljanju zmogljivosti za krepitev njihove odpornosti in tudi pri odzivanju na morebitne izredne dogodke ter vzpostavitvi ponovnega običajnega delovanja.

Za doseganje ciljev in opravljanje prednostnih nalog strategije bodo bistveni kritični subjekti. Da bodo sposobni opravljati zakonsko določeno nalogo, to je zagotavljati neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev in delovanje kritične infrastrukture, morajo krepiti svojo odpornost in odpornost kritične infrastrukture, ki jo upravljajo. Na podlagi nacionalne ocene tveganja za opravljanje bistvenih storitev in strokovnih usmeritev nosilcev sektorjev kritične infrastrukture bodo pripravili svojo oceno tveganja, v kateri bodo ocenili pomembna tveganja, ki bi lahko povzročila motnje v opravljanju bistvenih storitev. Na podlagi ocene tveganja bodo sprejeli ustrezne ukrepe za odpornost.
Navedeni organi in organizacije bodo svoje naloge za uresničevanje ciljev strategije ter izvedbo prednostnih nalog opravljali v skladu z načeli odpornosti kritičnih subjektov in kritične infrastrukture po ZKI-1. To bodo delali zlasti v skladu z načelom celovitega pristopa, ki zahteva, da so v krepitev odpornosti in zaščito kritične infrastrukture pred in med motnjami v delovanju ali ob prekinitvi delovanja kritične infrastrukture ter po njej vključeni pristojni organi in organizacije ter da se tega loti z upoštevanjem vseh nevarnosti, groženj in tveganj, kot izhaja iz ocen tveganja ob upoštevanju soodvisnosti sektorjev kritične infrastrukture ter njihovih medsebojnih vplivov. Pri izvedbi nalog, ukrepov in dejavnosti, ki izhajajo iz strategije, bodo sledili tudi načelu odgovornosti, v skladu s katerim so za

[9] Svet za nacionalno varnost, Sekretariat Sveta za nacionalno varnost, operativna skupina Sekretariata Sveta za nacionalno varnost, Nacionalni center za krizno upravljanje in medresorska analitična skupina, 2. člen Uredbe o kriznem upravljanju in vodenju ter NCKU (Uradni list RS, št. 28/18).
[10] Prvi odstavek 10. člena Zakona o informacijski varnosti (Uradni list RS, št. 40/25 – ZInfV-1).
[11] 2025/0360 (COD) Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredb (EU) 2016/1679, (EU) 2018/1724, (EU) 2018/1725 in (EU) 2023/2854, (EU) 2024/1689 ter direktiv 2002/58/ES, (EU) 2022/2555 in (EU) 2022/2557 v zvezi s poenostavitvijo digitalnega zakonodajnega okvira in razveljavitvijo uredb (EU) 2018/1807, (EU) 2019/1150, (EU) 2022/868 in Direktive (EU) 2019/1024.

opravljanje bistvenih storitev in delovanje kritične infrastrukture neposredno odgovorni kritični subjekti, za krepitev odpornosti kritične infrastrukture ter kritičnih subjektov pa vsi pristojni organi in organizacije na področju kritične infrastrukture.

4 UKREPI ZA ODPORNOST

Podlaga za načrtovanje ukrepov za odpornost je ocena tveganja kritičnega subjekta. Svojo oceno tveganja bodo kritični subjekti pripravili na podlagi nacionalne ocene tveganja za opravljanje bistvenih storitev, prepoznanih tveganjih in drugih bistvenih elementih te ocene, ki jim jih bodo posredovali nosilci sektorjev kritične infrastrukture skupaj s strokovnimi usmeritvami. Nacionalna ocena tveganja za opravljanje bistvenih storitev bo vsebovala opredeljena tveganja za opravljanje bistvenih storitev v sektorjih kritične infrastrukture, vključno s tveganji medsektorske in čezmejne narave, ter tveganja, ki izhajajo iz soodvisnosti sektorjev in odvisnosti sektorjev od drugih subjektov v Republiki Sloveniji, drugih državah članicah EU in tretjih državah. Vključevala bo tudi ocene tveganj za nesreče, pripravljene na podlagi Uredbe o izvajanju Sklepa o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite[12] in druge ocene tveganja s področja sektorjev kritične infrastrukture ter tudi tveganja, ki izhajajo iz informacij o priglašenih izrednih dogodkih.

Kritični subjekti bodo sprejeli ustrezne in sorazmerne tehnične, varnostne, organizacijske ter druge ukrepe za odpornost, potrebne za preprečevanje nastanka izrednega dogodka. Med drugim gre za ukrepe, kot so zagotovitev ustrezne fizične zaščite svojih prostorov in kritične infrastrukture, neprekinjeno zagotavljanje bistvenih storitev ter delovanje kritične infrastrukture ob upoštevanju medsebojne soodvisnosti sektorjev kritične infrastrukture, zagotovitev nadomestnih sistemov, ki omogočajo opravljanje bistvenih storitev, zagotovitev ustreznega upravljanja in nadzora primarnih ter alternativnih dobavnih verig ter zagotovitev zalog sredstev, opreme in energentov, potrebnih za opravljanje bistvene storitve. Potrebni so tudi odzivanje na izredne dogodke, zoperstavljanje in blaženje njihovih posledic ob ustreznem izvajanju postopkov ter protokolov za obvladovanje tveganj in kriz ter postopkov opozarjanja. Prav tako so pomembni ukrepi za okrevanje po izrednih dogodkih, zagotovitev kadrovskih zmogljivosti, ustreznega upravljanja varnosti zaposlenih in ozaveščanje zaposlenih o ukrepih za odpornost ter izobraževanje, usposabljanje in izvajanje vaj.

Ukrepi za odpornost morajo biti učinkoviti, prilagojeni, skladni, sorazmerni s tveganji, konkretni in preverljivi. Načrtovati je treba stalne in dodatne ukrepe, pri čemer se bodo stalni ukrepi izvajali v vseh razmerah, ob izrednem dogodku ali zaznani povečani ogroženosti kritične infrastrukture pa se bo lahko njihovo izvajanje stopnjevalo. Dodatni ukrepi se izvajajo ob izrednem dogodku ali povečani ogroženosti kritične infrastrukture, če stalni ukrepi, tudi če so stopnjevani, ne zadostujejo.

Stalne ukrepe za odpornost bodo načrtovali in izvajali kritični subjekti, dodatne ukrepe pa bodo lahko poleg kritičnih subjektov sprejeli še nosilci sektorjev kritične infrastrukture, če bo šlo za ukrepe za odpornost na ravni sektorja kritične infrastrukture iz njihove pristojnosti ali pa jih bo sprejela vlada na predlog nosilcev sektorjev kritične infrastrukture za zagotovitev delovanja kritične infrastrukture v obsegu, ki še omogoča opravljanje bistvene storitve. Vlada bo sprejemala predvsem ukrepe, ki presegajo pristojnost posameznega kritičnega subjekta. Če bodo take dodatne ukrepe za odpornost morali izvesti kritični subjekti, bo lahko vlada odločila, da se finančna sredstva za izvedbo teh ukrepov zagotovijo iz državnega proračuna.

Ukrepe za zagotovitev ustrezne fizične zaščite svojih prostorov in kritične infrastrukture bodo kritični subjekti kot zavezanci obveznega organiziranja varovanja sprejeli v skladu s predpisi, ki urejajo zasebno varovanje.

[12] Uradni list RS, št. 62/14 in 13/17.

5 POSTOPEK UGOTAVLJANJA KRITIČNIH SUBJEKTOV

Podlaga za ugotavljanje kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture so ZKI-1, Uredba o ugotavljanju kritičnih subjektov[13] (v nadaljnjem besedilu: uredba), ta strategija ter nacionalna ocena tveganja za opravljanje bistvenih storitev, ki jo bo sprejela vlada. V postopku ugotavljanja potencialnih kritičnih subjektov bodo nosilci sektorjev kritične infrastrukture presojali izpolnjevanje kriterijev za bistvene storitve iz Priloge 1 uredbe med subjekti v kategorijah subjektov iz Priloge 2 uredbe. Upoštevali bodo opredelitve izrazov iz 4. člena ZKI-1, strateške cilje in prednostne naloge te strategije, rezultate nacionalne ocene tveganja za opravljanje bistvenih storitev, kriterije iz 8. člena ZKI-1, kriterije in njihove mejne vrednosti, ki se uporabljajo za določitev pomembnosti motečega učinka oziroma posledic izrednega dogodka na opravljanje bistvene storitve subjekta ali od njih odvisnih bistvenih storitev v drugih sektorjih kritične infrastrukture iz 6. člena uredbe, in tudi značilnosti ter posebnosti pri opravljanju konkretnih bistvenih storitev. Svoje predloge za določitev kritičnih subjektov in kritične infrastrukture, ki bodo izpolnjevali obvezen pogoj zadostitve mejnim vrednostim vsaj dveh kriterijev, bodo morali utemeljiti in posredovati Ministrstvu za obrambo kot pristojnemu nacionalnemu organu na področju kritične infrastrukture. Ministrstvo za obrambo bo predlog za določitev kritičnih subjektov in kritične infrastrukture posredovalo vladi, ki bo določila kritične subjekte in kritično infrastrukturo Republike Slovenije, o čemer bo kritične subjekte obvestilo Ministrstvo za obrambo v mesecu dni od določitve.

6 PODPORA KRITIČNIM SUBJEKTOM

Nosilci sektorjev kritične infrastrukture in Ministrstvo za obrambo bodo kritičnim subjektom pri krepitvi njihove odpornosti zagotavljali podporo z ukrepi, kot so zlasti strokovna pomoč in priprava gradiv, organizacija usposabljanj, izobraževanj, stresnih testov ter vaj za preverjanje njihove odpornosti.

Ministrstvo za obrambo jim bo zagotavljalo podporo tudi prek zaščitenega komunikacijskega in informacijskega omrežja NCKU, v katerega bodo vključeni vsi nosilci sektorjev kritične infrastrukture, sodelujoči organi in kritični subjekti in ki ga bodo uporabljali za medsebojno sodelovanje ter izmenjavo informacij in dobre prakse. To omrežje omogoča izmenjavo informacij in tudi podatkov, določenih v skladu s predpisi, ki urejajo področje tajnih podatkov.

Za podporo kritičnim subjektom pri njihovi krepitvi odpornosti bo Ministrstvo za obrambo razvijalo sistem za podporo odločanju, ki bo vseboval elemente zgodnjega opozarjanja, s pomočjo katerih bo vzpostavljena centralna slika delovanja kritične infrastrukture.

Posodobilo bo informacijski sistem za podporo odločanju (ISPO) z modulom kritična infrastruktura, v okviru katerega bodo kritičnim subjektom vedno dostopni vsi dokumenti, strokovne podlage s področja kritične infrastrukture in aktualne informacije in ki bo omogočal kritičnim subjektom tudi medsebojno komuniciranje, izmenjavo informacij, obveščanje, poročanje, odzivanje na izredne dogodke ter drugo.

V okviru različnih oblik podpore kritičnim subjektom, tudi s pomočjo namenskih sredstev iz finančnih mehanizmov EU in dejavnosti RRI, se bodo izvajali ozaveščanje in promocijske dejavnosti glede pomena krepitve odpornosti ter povezovanje najširšega kroga organov in organizacij, da se zagotovijo celovita vključenost, prenos znanja in dobrih praks ter mednarodno povezovanje, s čimer se bo krepilo tudi javno-zasebno partnerstvo.

Za krepitev dolgoročne odpornosti se bodo sredstva iz finančnih mehanizmov EU in dejavnosti RRI namenila tudi za svetovalno in tehnično podporo, sofinanciranje razvojnih projektov, usposabljanje kadrov, povezovanje poslovnih subjektov (gospodarskih in raziskovalnih institucij), mednarodno sodelovanje in vključevanje v evropske ter globalne pobude.

[13] Uradni list RS, št. 42/25.

7 ORGANI IN ORGANIZACIJE, KI SODELUJEJO PRI IZVAJANJU STRATEGIJE

Pri izvajanju strategije bodo neposredno ali posredno sodelovali nekateri subjekti, ki sicer ne spadajo med pristojne organe in organizacije na področju kritične infrastrukture v skladu z ZKI-1. To so agencije, ki delujejo kot sektorski regulatorji, zbornice, združenja, sekcije, subjekti z akademskega področja, ki se bodo vključevali v izobraževanja in usposabljanja, znanstvene in raziskovalne ustanove ter zasebni subjekti, ki bodo vključeni v izvajanje projektov v podporo pri krepitvi odpornosti kritičnih subjektov.

H krepitvi odpornosti kritičnih subjektov in zaščiti njihove kritične infrastrukture bodo vsaj posredno v okviru svoje dejavnosti prispevali tudi nosilci obveščevalno-varnostne dejavnosti v Republiki Sloveniji,[14] v okviru obveznega organiziranja varovanja kritične infrastrukture pa tudi zasebne varnostne službe.

Navedeni organi bodo s svojo dejavnostjo oziroma pogodbenimi obveznostmi prispevali k uresničevanju strateških ciljev in prednostnih nalog pri krepitvi odpornosti kritičnih subjektov.

8 USKLAJEVANJE MED PRISTOJNIMI ORGANI IN ORGANIZACIJAMI NA PODROČJU KRITIČNE INFRASTRUKTURE

Ministrstvo za obrambo bo v okviru strokovnega usmerjanja in usklajevanja dejavnosti na področju kritične infrastrukture redno sodelovalo z nosilci sektorjev kritične infrastrukture, z njimi sodelujočimi organi ter kritičnimi subjekti in tudi drugimi pristojnimi organi ter organizacijami na področju kritične infrastrukture. Z imenovanimi kontaktnimi osebami za sodelovanje na navedenem področju se bo usklajevalo glede priprave nacionalne ocene tveganja za opravljanje bistvenih storitev in ugotavljanja ter določitve kritičnih subjektov. Ministrstvo za obrambo in nosilci sektorjev kritične infrastrukture bodo usmerjali kritične subjekte glede njihovih ukrepov za odpornost, opozarjali o zaznanih tveganjih za opravljanje bistvenih storitev in usmerjali glede odzivanja na izredne dogodke. Poleg tega bo Ministrstvo za obrambo usklajevalo predloge ukrepov za odpornost med sektorji kritične infrastrukture.

Zaradi pomena storitev, ki jih kritični subjekti, ki bodo določeni v sektorju kritične infrastrukture digitalna infrastruktura in bodo kot taki pridobili tudi status bistvenega subjekta po ZInfV-1,[15] opravljajo za kritične subjekte v drugih sektorjih kritične infrastrukture, bosta Ministrstvo za obrambo in Urad Vlade Republike Slovenije za informacijsko varnost kot pristojna nacionalna organa na področju kritične infrastrukture oziroma informacijske varnosti redno medsebojno sodelovala in si izmenjevala informacije o tveganjih na področju kibernetske varnosti, o kibernetskih grožnjah in incidentih ter drugih tveganjih, grožnjah in izrednih dogodkih na področju kritične infrastrukture, ki vplivajo na kritične subjekte oziroma bistvene subjekte, ter o ukrepih, sprejetih v odziv na taka tveganja, grožnje, incidente in izredne dogodke. Usklajevanje in sodelovanje bosta potekala tudi med nadzornimi organi na navedenih področjih glede opravljanja nadzora.

Kritični subjekt, ki je lahko javni ali zasebni subjekt[16] in ima kritično infrastrukturo, s katero opravlja bistveno storitev, ni nujno tudi lastnik te infrastrukture, temveč jo le upravlja. V večini takih primerov je lastnik država, lokalna skupnost ali skupnost občin. Zato bodo, kadar bo to potrebno in primerno, v usklajevanje vključeni tudi lokalne skupnosti in Slovenski državni holding, d. d., ki izvaja strateške naložbe, s katerimi država poleg gospodarskih dosega tudi strateške cilje, ki so med drugim povezani z upravljanjem državne infrastrukture.[17]

[14] Pristojni državni organi in službe – Slovenska obveščevalno-varnostna agencija, Policija in Obveščevalno varnostna služba Ministrstva za obrambo.
[15] 6. točka drugega odstavka 7. člena ZInfV-1.
[16] 5. točka 4. člena ZKI-1.
[17] 11. člen Zakona o Slovenskem državnem holdingu (ZSDH-1, Uradni list RS, št. 25/14 in 140/22).

9 UKREPI MALIH IN SREDNJIH PODJETIJ

Za lažje izvajanje obveznosti po ZKI-1 za krepitev lastne odpornosti in odpornosti njihove kritične infrastrukture se bodo malim ter srednjim podjetjem (v nadaljnjem besedilu: MSP), ki bodo pridobila status kritičnega subjekta lahko, v skladu z zakonodajo,[18] zagotovile investicijske in razvojne spodbude za RRI v obliki subvencij, kreditov, garancij, subvencionirane obrestne mere, nakupa nepremičnin v lasti samoupravne lokalne skupnosti po ceni, ki je nižja od tržne, in drugo. Zagotovljena jim bo pomoč za dostop do evropskih in drugih mednarodnih projektov ter finančnih skladov. Vzpostavljene bodo možnosti za povezovanje MSP z večjimi podjetji in raziskovalnimi ustanovami ter zagotovljene investicijske spodbude zanje pri razvoju inovativnih tehnologij. Finančna sredstva za subvencije bodo zagotovljena v proračunu Republike Slovenije in iz drugih slovenskih ter mednarodnih virov. Dodatno podporo MSP, predvsem pri njihovem vključevanju v evropske in zavezniške programe ter mednarodne dobavne verige, bo zagotavljala tudi DOVOS, družba za obrambo, varnost in odpornost, d. o. o.

10 SKLEPNI DEL

Strategija predstavlja celovit, z ZKI-1 usklajen sistemski pristop k oblikovanju ukrepov in dejavnosti za dosego strateških ciljev ter prednostnih nalog na področju kritične infrastrukture. Izpostavlja sodelovanje in vključevanje deležnikov, redno komunikacijo ter zagotavljanje in preudarno razporejanje zmogljivosti, ki bodo omogočale doseganje skupnih ciljev. Da odpornost ne bi ostala abstrakten cilj, bo treba na tem področju opredeliti tudi operativne ukrepe in ustrezna regulativna orodja ter zagotoviti tesno sodelovanje politike.

Strategija se predvidoma pregleda in posodobi vsaka štiri leta oziroma prej na podlagi spremljanja razmer v mednarodnem varnostnem okolju ter upoštevanja izzivov prihodnosti, ki bi lahko pomenili tveganja za opravljanje bistvenih storitev. Ob tem se oceni stopnja realizacije strateških ciljev in prednostnih nalog, vladi pa se predlaga sprejem potrebnih ukrepov oziroma opredelijo se strateški cilji in prednostne naloge za prihodnje obdobje.

[18] Zakon o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18, 204/21, 29/22, 65/23 in 31/24), Zakon o podpornem okolju za podjetništvo (Uradni list RS, št. 102/07, 57/12, 82/13, 17/15, 27/17, 13/18 – ZSInv in 40/23 – ZzrID-A).

OBRAZLOŽITEV

Strategija za odpornost kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: strategija) predstavlja strateški okvir za celovit pristop h krepitvi odpornosti kritičnih subjektov ter podlago za krepitev odpornosti kritične infrastrukture Republike Slovenije. Pripravljena je na podlagi 5. člena Zakona o kritični infrastrukturi (Uradni list RS, št. 102/24), ki določa njeno strukturo, čemur sledijo tudi poglavja strategije.

Namen strategije je spodbujanje vključevanja in prispevanja k razvoju ter krepitvi odpornosti za opravljanje bistvenih storitev. Skupaj z nacionalno oceno tveganja za opravljanje bistvenih storitev bo nacionalni okvir za odpornost kritičnih subjektov in kritične infrastrukture.

Strategija prek opredeljenih strateških ciljev in prednostnih nalog nakazuje smeri, ki vodijo k večji odpornosti kritičnih subjektov v posameznih sektorjih kritične infrastrukture, in pri tem naslavlja pristojne organe in organizacije na področju kritične infrastrukture, in sicer nosilce sektorjev kritične infrastrukture in z njimi sodelujoče državne organe pri opravljanju nalog na področju kritične infrastrukture ter Ministrstvo za obrambo, še zlasti pa kritične subjekte. Ti so ključni za doseganje ciljev in prednostnih nalog strategije. Da bodo sposobni zagotavljati neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev in delovanje kritične infrastrukture, morajo krepiti svojo odpornost ter odpornost kritične infrastrukture, ki jo upravljajo. Načrtovani ukrepi za odpornost morajo biti učinkoviti, prilagojeni, skladni, sorazmerni s tveganji, konkretni in preverljivi.

Strategija opredeljuje postopek ugotavljanja potencialnih kritičnih subjektov in njihove kritične infrastrukture ter navaja oblike podpore kritičnih subjektov tako nosilcev sektorjev kritične infrastrukture kot tudi Ministrstva za obrambo. Navaja še druge subjekte, ki bodo neposredno ali posredno sodelovali pri izvajanju strategije in uresničevanju njenih ciljev. Opredeljuje usklajevanje med pristojnimi organi in organizacijami na področju kritične infrastrukture pri uresničevanju strateških ciljev in prednostnih nalog in še posebno usklajevanje med Ministrstvom za obrambo in Uradom Vlade Republike Slovenije za informacijsko varnost kot pristojnima nacionalnima organoma na področju kritične infrastrukture oziroma informacijske varnosti. V strategiji so navedene tudi možnosti v obliki spodbud, ki bodo pripomogle k lažjemu izvajanju obveznosti za krepitev odpornosti malih in srednjih podjetij, ki bodo pridobila status kritičnega subjekta.

Pregled in posodobitev strategije sta predvidena vsaka štiri leta oziroma prej glede na razmere v mednarodnem varnostnem okolju in upoštevanje izzivov prihodnosti, ki bi lahko pomenili tveganja za opravljanje bistvenih storitev.

MINISTRSTVO ZA OBRAMBO